

ήσυχίαν τῆς κοινωνίας, ἥτις τὸν κατέστησε τοιοῦτον. Πόσον ὀλίγον ἀρίσταται τῆς ἀληθείας ὁ Quetilet φωνάζων ὅτι ἡ κοινωνία παρασκευάζει τὸ ἐγκλημα καὶ ὁ κακοῦργος τὸ ἐκτελεῖ. « Ἡ κακοῦργος τάξις, ἔλεγε ὁ Maudsley, ἀπαρτίζει ποικιλίαν τοῦ ἀνθρωπίνου εἴδους δι' ἰδιαίτερον χαρακτήρων διακριομένην. Ζητεῖ ὁ Bance, κακοῦργος Γάλλος, μετ' ἐπιμονῆς τεσσαράκοντα ὀκτὼ ὥρων ἐλευθερίαν διὰ τὴν ὑπάγη, ὡς λέγει, τὴν δολοφονήσῃ τρεῖς εἰσέτι ἀνθρώπους· καὶ τοῦτο ὀλίγας στιγμὰς πρὶν ἢ ἡ κεφαλή του πέσῃ ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῆς λαιμητόμου.

Γεννᾶται λοιπὸν ὁ κακοῦργος Ἀμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα Γίνεται τοιοῦτος ἕνεκα κακῆς ἀνατροφῆς· γίνεται τοιοῦτος ἕνεκεν ἐγκεφαλικῆς ἀλλοιώσεως.

Δὲν εἶναι λοιπὸν ὁ κακοῦργος ἀξίος τῆς ἡμετέρας συμπαθείας; Ναί, δυστυχῆς ὄν, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀπομονώσωμεν ἀπὸ τῆς κοινωνίας διότι ἐπλάσθη πρὸς καταστροφὴν τῆς! . . . Ἡ κοινωνία διαφθερίζει τὸν ἀνθρώπον καὶ ὁ ἀνθρώπος τὴν κοινωνίαν· ἀλλ' ἐν τῇ διαφθορᾷ βλέπει τις κάποτε καὶ ἀδάμντας τῆς ἠθικῆς, ὡς ἐν τῷ μέσῳ τῆς Παρισινῆς διαφθορᾶς les prix de vertu, δηλαδὴ τὰ βραβεῖα τῆς ἀρετῆς.

Ἀλλὰ διατὶ ὁμιλῶ περὶ ἀρετῆς; Σήμερον παράβαλλω αὐτὴν μὲ τὰ ἀρχαῖα ἐκεῖνα νομίσματα, ἅτινα διὰ τινὰς μόνον ἔχουσιν ἀξίαν. Ἀρετή! θέσατε ἀπέναντι αὐτῆς καὶ ἓνα σάκκον χρυσοῦ καὶ τότε θέλετε ἰδεῖ πού θὰ στρέψητε τὰ βλέμματά σας Εὐρισκόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα τῆς θετικότητος, τοῦ μετάλλου, τῶν πραγματικῶν ἡδονῶν τῆς ἱκανοποιήσεως τῶν φωνῶν τῶν ὀργάνων μας καὶ τῶν παθῶν. Ἴσως ἦτο περιττὸν νὰ προσθέσω τὴν λέξιν παθῶν, διότι τὰ ὄργανα φέρουσι τὰ πάθη.

Προχθὲς τὸ ἐσπέρας μὲ ἡρώτων διατὶ ζύνω τὴν κεφαλὴν μου. Περίεργος ἀληθῶς ἐρώτησις Μεγάλην ἔχει σχέσιν τὸ ζύσιμον τῆς κεφαλῆς μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου. Ὅταν ὁ ἐγκέφαλός μας συλλαμβάνῃ ιδέας καὶ δὲν δύναται νὰ